

ת"פ 20/19879 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלונית

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 20-19879 מדינת ישראל נ' פלוני ואח'

בפני:	כבוד השופטת מרבי גrynberg
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עוה"ד ליטל שרי
	נגד
	הנאשמים
1. פלוני	ע"י ב"כ עוה"ד אלי מסטרמן
2. פלונית ב"כ עוה"ד דמיטרי ברנשטיין	ע"י ב"כ עוה"ד דמיטרי ברנשטיין

גמר דין

1. הנאשמים, בני זוג לשעבר, הורשו על יסוד הודהתם במסגרת הסדר טיעון, פרי הליך גישור, בכתב אישום מתחוקן, בביצוע עבירות **התעללות לפי סעיף 368ג סיפה לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להל-החוק) והפרת חובה של אחראי לפי סעיף 337 לחוק**, נאשם 1 הורשע בנוסף בעבירה של **గריםת חבלה ברשותו לפי סעיף 341 לחוק**.

סקירת עובדות כתוב האישום המתווך

2. עובדות כתוב האישום מגוללות את סיפורו הטראגי של הפעוט א', בן 8 חודשים, שהוריו שלחוו לגן הנאשמים, בبوكර היוםו, בריא ושם וקיבלווהו בצהרי היום כשהוא מחוסר הכרה ונתון בסכנות חיים. נסיבות כתוב האישום, גם לאחר תיקונו, חריגות וקשות לקריאה:

תחילתו של אותו יום מר ונמהר, כמדי בוקר, שבו יצא הנאשם לבדו, לאסוף את ילדי הגן ברכבת הסעות. ביום 17.11.20, בסמוך לשעה 06:45 בוקר, אסף ברכבו את הפעוט א', השיבו בכיסא הבטיחות במושב ליד הנהג וחגר אותו בחגורת בטיחות. עם הגיעם לגן, בסמוך לשעה 7:38, הוציא את כל הילדים מרכב ההסעות והכנסם לגן, **למעט א' שנשכח, נותר ברכב החונה, ולא הוכנס לגן במהלך היום**. כתוצאה מעשי ומחדליו של הנאשם שהפר את חובותיו כלפי גן ונוהג הסעות, נותר א' ברכב הלווט, במשך כ-4.5 שעות וכשהטמפרטורה המוערכת בתוכו עלה עד לכ-53 מעלות צלזיוס. או אז, בשעה 11:57, יצא הנאשם אל הרכב כדי להיזzo ובחkin לראשונה בא' שננטה ברכב הסגור, חגור בכיסא הבטיחות, ולbove מעיל לגופו, גופו שטוח והוא אינו מגיב. הנאשם הכנסו לגן, שם שהו הנאשםת ומטפלות נספות, שיתף את הנאשםת בכך ששכח את א' ברכב והפציר בה לעזרה לפעוט. **הנאשמים שהבחינו כי מצאו הבריאות של א' חמור, והוא אינו מגיב לסביבתו, לא הצעיקו עזרה, לא**

הבהירו את א' לבית החולים ולא דיווחו להוריו.

במשך יותר משעתיים ביצעו הנאשמים מעשי התעללות גופנית בא' קטן חסר ישע, בעודם אחראים עליו, בכר שמנעו ממנו קבלת טיפול רפואי ובכך שביצעו מעשים שונים, הפרו ללא הצדק כדין את חובתם לדאוג לשולמו ובריאותו וסיכנו את חייו. בפרק הזמן שבין השעה 11:58 ועד שעה 14:14 ביצעו, יחד ויחוד, מעשים שונים בניסיון להשיבו להכרה, וכל זאת כאשר א' לפרקם מחוסר הכרה, אינם מגיב ומפרכים פרק זמן ניכר. כה, בין היתר, נדנדה הנואשת את גופו של א' על בריכה ונענע אותו כשהוא מחוסר הכרה, הפכה את א' על בטנו טפחה על גבו וישבונו, שפכה על ראשו וגופו מים, סטרה על פניו, הכניסה ייחד עם מטפלת נוספת כפית לפיו והפעילה לחץ על לשונו כדי לאפשר כניסה מים לגופו, בនוסף אהזה בא' בעת שהמטפלת הנוספת קירבה לעינוי טלפון ניד כדי לבדוק את אישונו. זאת ועוד שהנאשם, ששהה לצידה, מנסה לחפש בסיעוע מנוע החיפוש 'גוגל' דרכים נוספות לטפל בא' באופן עצמאי מבלתי להזעיק עזרה רפואי.

בשעה 14:13, לאחר שמצוות של א' לא השתרף, התקשר הנואשם לאמו, ומסר לה בכזב כי בנה אינו חש בטוב החל משעות הבוקר, הקיא פערמים והוא חלש, עייף וסובל משלשלולים. האם ביקשה להחזירו לביתם, בשעה 14:24 הסיע הנואשם את א' לביתם, שםפגש באם שהבחינה מיד כי מצובו של בנה חמוץ, כי הוא רועד ומפרksam, אינם מגיב, מתתקשה לנשומת וסובל מעוויות בלתי רצוניות בפניו. האם דיווחה מיד לבעה, וא' הובחן בניתת מד"א לטיפול נמרץ בבית החולים "קפלן", כשהוא במצב קשה ונזקק להחיהה בחדר מין.

מיום האירוע ועד ליום 29.11.20, סבל א' מתרדמת עמוקה ופרוכסם, וקיבל טיפול רפואי אגרסיבי במחלקת טיפול נמרץ. בשל הדיווח הקוצב של הנואשם, התקשה הצוות הרפואי לגלוות ממנה נגרם הנזק החמור לא', ולכן קיבל טיפול תרופתי לא מתאים ועבר בדיקות מיותרות שגרמו לו ולהוריו סבל ניכר. גם בהמשך, כשפנתה האם לנואשם, בעקבות בקשת הצוות הרפואי שמטפל בא', כדי לקבל מידע נוסף על שארע לבנה, המשיך הנואשם להציג לה מצג שווה לפיו, א' ישן בשעות הבוקר בגן, ללא כל אירוע חריג ופרksam לראשונה רק במהלך נסיעתם הביתה והאם חזרה ומסרה את המידע לבית החולים.

ביום 20.11.20, התקשרה הנואשת לאם ושאלתה לשולמו של בנה. במהלך השיחה דיווחה לה האם על מצובו החמור של א' וכן כי הרופאים אינם מצליחים לאבחן את הגורם למצובו. למרות זאת, לא סיפרה הנואשת לאם דבר, לא על כך שבנה נשכח ברכב ולא על כך שביצעו בו במשך שעתיים פעולות לא מותאמות. בנסיבות אלו, המשיכו הנאשמים להסתיר מהוריו של א' ומהצוות הרפואי את פרטי המקרה, ובכך המשיכו ומנעו טיפול רפואי הולם ונכון בפועל אשר עבר בדיקות מיותרות רבבות, **וקיבל תרופות שאינן מתאימות למצבו הבריאותי.**

עד ליום 3.12.20, אושפז א' בבית החולים, כשהוא סובל מפגיעה מוחית, פגעה משמעותית בתפקוד, הכרתו חלקית, ומירידה ניכרת בתפקודו הראייה והشمיעה, פעילותו המוטורית ירודה ואנייה תואמת את גילו. ביום 3.12.20 הועבר לבית חולים שיקומי בו נדרש להשגחה צמודה, וביום 29.7.21 שוחרר לשיקום בקהילה.

כתוצאה מהמעשים, סובל א' מפגיעה מוחית ועיכוב התפתחותי ניכר בכל תחומי חייו, נדרש לטיפול רפואי קבוע למניעת פרוכסימים ומושלב בגין שיקומי נוכח מצבו הרפואי, הקוגניטיבי והתקודמי. **הנזק שנגרם לא' בלתי הפיר, השבר שנגרם לפועל ולהוריו קשה מנשוא.**

3. ביום 24.1.22 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, פרי הליך גישור שהתנהל בפני כב' השופט טרס, לפיו הורשו בעובדות כתוב האישום המתווך. אשר לנאים 1, עתירה המאשימה לעונש ראיו של 36 חודשים מאסר לצד עונשה נלויה. בהסתמכת הצדדים הופנה הנאשם למסקירות. אשר לנאמנת, שהורשעה במשעי הרהעלאות בחילק השני של כתוב האישום, הוסכם כי תוחס לה פגעה בבריאותו של א' ולא ניתן לקשור אותה לנזק ספציפי. עוד הוסכם כי המאשימה תעזור בעניינה לעונש ראיו של 18 חודשים מאסר, מאסר על תנאי, קנס 10,000 ש"ל על חשבון הפיזיו וסכום הפיזיו הכלול "קבוע ע"י ביהם"ש".

פסקין שירות המבחן - נאים 1

4. הנאשם, בן 69, גדר עבר פלילי, יליד רוסיה, עלה ארץها בגפו בשנת 1999, אב לשניים מנישואיו הראשונים, אחד מבניו, שאובחן בצעירותו קלוקה בסכיזופרניה, נפטר ממחלה אוטואימונית. הנאשם נשוי בשנית ומתגורר עם אשתו ברחובות. טרם מעצרו, ניהל עם אשתו הנוכחית גן ילדים במשך 16 שנים. משנת 2014, עם הגעתה של גראשתו (הנאשמה), לארץ, עבדה כסיעת בגין בתמורה לעזרה ומגורים. מאז סגירתה הגן בשנת 2020, חב לבנק סכומי כסף ממשמעותיים וחשבונותיו מעוקלים. סובל מבעיות בריאותיות שונות אך מצבו מאוזן.

שירות המבחן פגש לראשונה בנאים במסגרת הליך המעצר, אז התרשם כי מאופיין בקווים אישיות מניפולטיבים ונוקשים ומחזיק בעמדות המאשרות הגמשת החוק לצרכיו, הנאשם שוחרר בתנאים מגבלים. בפגישה במסגרת תיק זה, תיאר הנאשם כי בתקופת האירוע, אשתו נסעה בفات nomine לארץ מוצאם והוא תפעל את הגן יחד עם הנאשמת ואנשי צוות נוספים. תחילת התקשה להעמק בבחינת התנהגוותו ולהזכיר בחומרת מעשי, והיה ממקד במחרים שימושים ובפגיעה בתקודו במישורים שונים בחיו, בהמשך האבחן הביע מצוקה, אשמה וודעוז מעשייו והשלכותיהם על הפעוט והוריו, ועל אשתו, שותפותו בגין. הנאשם הסביר כי פעל מתוך בהלה לאחר גילתה את הקטין ברכב, הודה כי היה מרכז עצמו ובניסו למנוע מלשאת באחריות בכל מחיר. בסוף התהליך, נראה היה כי מסוגל להתיחס באופן אחראי ובקורטי יותר למעשי אך שלל צורך בסיעוע טיפול, ביטה חרטה וכןן לשאת בעונש מאסר בפועל שיוטל עליו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדר דפוסים עבריניים, אך מאופיין בדפוסים הישרדיותיים ביניהם מניפולטיביות, ריחוק רגשי והסתירה, והעריך כי בזמןامة היה מרוכז בעצמו ובצרכיו והתקשה להזות את צרכי الآخر. עוד מנה כגורמי סיכון את העובדה כי באף של ביצוע העבירות לא פעל לתקן את הפגיעה, ולא אפשר לפועל לקבל טיפול רפואי נדרש על מנת לצמצם נזקים שנגרמו בין שכחטו ברכב, ובכך גרם לנזקים נוספים. כגורמי סיכון התחשב בין היתר באפקט המרתיע של ההליך הפלילי ובשינוי מסוים ביחסו למעשי. בנסיבות אלו, סבור שיש לגוזר על הנאשם עונשה שתמחיש ותציג את הפסול שבמעשי, לצד פיזיו כספי שיתחשב גם במצבו הכללי

ראיות המאשינה לעונש

5. הוריו של א' הפעוט העידו במעמד הטיעונים לעונש ובמהמשך להסכמות הצדדים. דבריהם היו קשים וכואבים, א' הוא בנם הבכור, בתמונות שהציגו ניבטו פניו המחיחים של בנים, טרם הפגיעה בו (תע/1), לפני מספר שבועות חבקו בת נסpta.

האם ספירה כי א' נולד בריא לאחר הרון תקין, התפתחותו המוטורית עד לאירוע הייתה תקינה. האם תיארה בדמיות כיצד האירוע שינה את חייהם, וכי צד בנה שהיה תינוק בריא ומתפרק הפרק ליד נכה ומשותק.

מאז האירוע, המשפחה כולה נתונה במאבק יום-יומי, בנה זקוק לשגחה בכל שעות היום ולא מתפרק בכוחות עצמו. הוא סובל מפגיעה מוחית שמתבטאת בקשישים מוטוריים וקושי בדיבור, משולב בגן שיקומי, המערכת החיסונית שלו חלה, הוא נוטל טיפול רפואי קבוע ועובד טיפולים יומיומיים כדוגמת פיזיותרפיה וריפוי בעיסוק. לדבריו הרופאים שטפלים בו, הסכו לשיפור במצבו הקוגניטיבי והפיזי, נマー. עוד ספירה על המחרים האישיים הכרוכים הטיפול בבנה, כשהנתנו לו מوطל על כתפי ההורים, ללא סיוע ממשמעותי מגורמי רוחה. האם, שלמדה לימודי סייעוד, נאלצה להפסיק לעבוד ומשכילה את כל זמנה בשיקום בנה. האב עובד במשרה חלקית כדי לסייע בטיפול, וכתוצאה מעליות הטיפולים הגבוהות, נתונים בקשישים כלכליים. במסגרת עדותה, הוצג סרטון קצר בו נראה א' שכוב על מזרן, ראשו שטוף והוא מתקשה להזיז את ידיו ולהתhapeן. האם ביקשה להשיט על הנאים עונש חמור וספירה שהם לא עדכנו אותה במצבו של בנה וכשהיא מאושפז לא התקשרו לשאול לשלומו ולא אמרו לה דבר.

האב, נהג אוטובוס במקצועו, תiar את הקשיים לשמש מפרנס יחיד ובמקביל שותף מלא לטיפול בבנה. לאחר האירוע נאלץ לעזוב את העבודה למשך חודשים, לאחר מכן, ועד היום, עובד במשרה חלקית. כל משכורתו מיועדת למימון טיפול, טיפולים ושיקום של בנה.

6. **אסופת מסמכים רפואיים בעניינו של הפעוט** (סמן תע/3) - אסופת המסמכים כוללת אבחנות, הערכות וסיכום טיפול בתחום רפואי שונים של בנה.

מסמך שכתרתו "בדיקה רפואית התפתחותית" מיום 6.10.22 עולה כי א', בן שנתיים וחצי, עד לאירוע שעבר בשבועו הראשונים התפתחותו הייתה תקינה. בגיל שבעה חודשים אושפז "עם תמונה של אנצפלופתיה פרטוכסית על רקע שוק היפותרמי". לאחר האירוע אובחנו פגעה תפוקודית ממשמעותית.. ופגיעה מוחית נרחבת". א' נוטל טיפול רפואי קבוע ונמצא במעקב נירולוגי רב תחומי כולל עיניים ושמיעה. נמצא בمعון ים שיקומי שם מקבל טיפול רפואי וריפוי בעיסוק. מבחינה התפתחותית מתפרק כתינוק, מוטוריקה עדינה מתאימה לגיל 9 חודשים ומוטוריקה גסה מתאימה לגיל 4.5 חודשים. אוצר המילים שלו כולל 3 מילים בלבד, אין יושב עצמאית או זוחל. הומלץ על המשך טיפול בمعון ים שיקומי, בשנת הלימודים הבא יהיה צורך למסגרת גן טיפול עם סיוע סייעודי. בנוסף הומלץ על המשך טיפול קלינאי תקשורת, פיזיותרפיה, מעקב שיקומי כולל מעקב נירולוגי, מעקב רפואי.

התפתחותי ו아버지ונ פסיכולוגי התפתחותי.

א' מצו בטיפול הידרותרפיה (מסמך מיום 3.7.22), השתלב היטב בgan השיקומי, משתמש בפלט קול, טוווי התנועה מגבלים, נעזר באביזרי עזר, זkok לעזרה רבה באכילה, בזמן האוכל יושב בכיסא מותאם אך לרוב ראשו נשמט ומתקשה להחזירו, מביע עצמו בחירות, בכח וקשר עין.

תמצית טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה, עו"ד בן אסולין, עמד בטיעונו על החומרה החרגה של מעשי הנאים, שגלו קשיות לב ואידישות לחץ פועלן רך, ובהתנהלותם האנוכית פגעו פגעה קשה בערכיהם של שמייה על גופו, בריאותו וכבודו של א' והפרו את חובותיהם להגנה על חסרי ישע ומניעת פגעה בהם. מעשי הנאים באירוע הראשון מלמדים, לטענותו, על רשלנות חמורה, הנאים שכח את הפעוט ברכב לפרק זמן ממושך, חומרת מעשי מתעצמת בחלק השני של האירוע, בו נטלה חלק גם הנאשמה, כשבהמשך פרק זמן של 136 דקות, מנעו מא' טיפול רפואי, התעללו בגופו מחוסר ההכרה תוך נקיות פעולות שונות כדי להעירו, שיקרו והטעו את אמו ובכך עיכבו יותר מתן טיפול רפואי נחוץ. עוד טען, כי פעולות אלו שנתקטו הנאים נועדו להציג את עורם שלהם,خلف חי הפעוט, כשהם שמים נגד עיניהם רק את טובותם. אם לא די בכך, הוסיףו חטא על פשע שהמשיכו בימים הסמוכים לאירוע להסתיר את שאירוע, בקור רוח ואנוכיות, חרף ידיעתם כי מצבו הרפואי של הצעיר חמור, וכי אינם מקבל את הטיפול המתאים למצבו. עוד הפנה למסמכים הרפואיים (תע/3) המלמדים על הנזקים והשלכות ארוכי הטווח שנגרמו לא' כתוצאה ממעשייהם, ולהוראת השעה הקובעת עונש מזעריו לעבירה התעללות, תיקון לא חל בעינינו אך מלמד על כוונת המחוקק להחמיר בעינה.

ב"כ המאשימה הסביר כי הרקע להסדר הטיעון שלו הגיעו הצדדים הצדדים, לאחר הליך גישור ממושך, הוא קושי ראייתי ממשי שלא אפשר לקבוע באיזה שלב של האירוע נגרם לא' הנזק החמור, לשיטתו חלקו של הנאים חמוץ משמעותית, הוא היה הדומיננטי, מעורב בכל מסכת המעשים הקשים המפורטת בכתב האישום, והנאשמה הייתה תלוי בו. בנסיבות אלו עתר למתחם ראיו הנע בין 3-6 שנים מססר לנאים, ובקש למקום, נכון הoday ובעבר הנקי, בחתיתתו. אשר לנאשמה, שחקה התמצאה בחלק השני של כתב האישום, עתר למתחם שנע בין 18-42 חודשים מססר ולמקמה בחתיתתו. מצד אלו, עתר להשית פיצוי משמעותי על הנאים לטובת הווי הפעוט.

8. ב"כ הנאים, עו"ד אלי מסטרמן, התמקד בטיעונו בנסיבות הנאים, בן 70, הנאשמה היא אשתו הראשונה ובנם המשותף, שאותה כסיצופרן, נפטר בגיל צער. לאחר גירושו, נישא בשנית, יחד עם אשתו השנייה פתח את הגן מושא כתב האישום, שפעל במשך 16 שנים בהצלחה רבה והפך למרכז חייהם (מכתבי שבת מהורים לילדיים בגין, סומן נ/1). לדבריו, מעשי של הנאים לא נעשו מתוך אכזריות או אידישות לשולם הפעוט אלא מתוך הפאניקה והבהלה בה היה שרוי. הנאים פעל מתוך עדשה השרדותית, התנהגו היה מכוערת ובזיהה אף אין מדובר בתעללות אכזרית בכוננה לגרום סבל לפעוט אלא במטרה לשפר את מצבו. לדבריו, תיקון כתב האישום לעבירות התעללות נעשה בגין ברירה הגם שלא מדובר במקרה התעללות מובהק, הנאים ידעו כי טעה את טוות חייו, אכזב את קרוביו וגרם לצער גדול למשפחה הפעוט. עוד הפנה לתהlixir שעבר בשירות המבחן שסיע לו לעבור הליך של הבנה והשלמה עם מעשייו וכיום מבין ומגלה אמפתיה לפעוט והוריו. אשר

לעונש, הבהיר כי הנאשם יודע שעליו לרצות עונש מאסר בגין מעשיו וביקש לקבוע לקבוע מתחם עונשה המתייחס מ- 18 חודשים מאסר, ולמקמו בתחוםו. עוד ביקש להתחשב במצבו הרפואי של הנאשם (אוסף מסמכים מסומנת נס/2) ובמצבו הכלכלי הקשה בקביעת גובה הפייצוי.

9. ב"כ הנאשמה, עו"ד דמיטרי ברנשטיין, פתח את טיעונו במילות צער והتنצלות בפניו הורי הפעוט. עוד עמד בהרבה על נסיבות חייה הקשות של הנאשמה, לרבות טיפולה המסור לבני החולדה. הנאשמה עלתה עם בנה ארצה, והתגוררה ביחד בוחצר בית הנאים, בתמורה עבדה בוגן בהכנת אוכל ושמירה על הילדים. בעת האירוע מושא כתוב האישום פעל להסדרת מעמדה החוקי בארץ, מעמדת בזמן זה היה מוחלש, ולא היו לה זכויות חוקיות.

אשר למעישה נטען כי כוונתה הייתה להציג את הפעוט והפסול במעשה, בגין הורשעה בעבירות התעללות, מתייחס ורק לפעולות השונות בהן נקטה כדי להעירו והמנועתה מהזעיק כוחות הצלה. לשופתו, מדובר במעשים ברף אשם נמוך ואי אפשר היה לצפות ממנו, כשהיא חסרת מעמד בארץ, להזעיק בעצמה את כוחות ההצלה. עוד הזכיר, כי גם המתפלות האחרות שנכחו במקום לא עשו דבר. אשר לעונשה, סבור שלא ניתן לגוזר אותו מעונשו של הנאשם, שחלקו ממשמעותו יותר, וגם לא מהפיסיקה הנהוגת בעבירות התעללות, עתיר למתחם הנע בין מספר חודשים עבודה שירות ועד ל-18 חודשים מאסר בפועל. עוד ביקש להתחשב בהודאותה, בחיה הדלים, בעובדה שנעדרת מעמד חוקי בארץ ולמקמה בתחוםו.

10. **הנאשם בדברו האחרון** התנצל והتبיע על מעשיו, וביקש להתחשב בגזרת עונשו בגין ובמצבם הרפואי של אשתו ושלו. **הנאשמת** הביעה צער על מעישה ואיחלה שא' יבריא.

דינן

קביעת מתחם העונש הולם - כלל

11. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בעונשה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרונות המנחה בעונשה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יהוס הולם בין חומרת מעשה העבירה בניסיובתו ובמידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, בנסיבות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחזור ממנו לקלала או לחומרא, נקבע העונש הרואי תוך התחשבות בנסיבות העונה.

12. עתירת המאשימה, בהמשך להסכמה הצדדים, לעונשה רואיה לנאים אין פוטרת את בית המשפט מקבעת מתחם עונשה הולם. אף אם יש הסכמה בין הצדדים לטווח עונשה, שהוא תוצאה של כוח מיקוח הצדדים, על בית המשפט לבחון את מתחם העונשה, המהווה קביעה נורמטטיבית בדבר האיזון הרואי שנקבע על ידי המחוקק (דברי כב' השופט י.אלרון, ע"פ 20/1976 מדינת ישראל נ' גולани, פסקה 16).

(28.11.2021) 2524/15 **שפנוביץ' נ' מדינת ישראל**, ע"פ 8.9.2016.

13. אין חולק על חומרתם הרבה של מעשי הנאים, שהוגדרו גם ע"י ההגנה, כמכוערים ובזויים. **הערכיהם החברתיים** שנפגעו ממעשי הנאים הם בראש ובראשונה, זכות הקטין לבריאות גופו ושלומו, הצורך להגן על חסרי ישע ומונעת פגעה בהם, והפרת החובה המוטלת על הנאים, המופקדים על שמירת הקטינים, לשמר ולהשיג עליהם, לנקט באמצעי זהירות קפדיים כדי להגן על שלומם ובטחונם ולמנוע נזק חמור לבריאותם. בנוסף לכך, פגעו מעשייהם בערך האמון במטפלות ובאנשי צוות הגן, החמלה כלפי הפעולות והאחריות כלפי הפעוט ומשפחותו.

יפים בהקשר זה דברים שנכתבו בת"פ (מח-ב"ש) 1465-07-17 **מדינת ישראל נ' ספר בוקשטיין** (מפי סג"נ השופט א. ביתן), בתייק בו הורשעה הנאשמה בהתעללות בתינוק שבו טיפולה :

"**תינוק רך הוא יצור חסר ישע במלוא מבנן המושג. תלותו באחרים מוחלטת. מלבד פעולות פיזיולוגיות בסיסיות, הוא איננו יכול לבצע שום פעולה בעצמו והוא זקוק לטיפול והשגחה כוללים ומתמידים. מי שמקבל עליו לטפל בתינוק, מתחייב, מוסרית ומשפטית, כלפי התינוק וככלפי מי שמסר לידי את הטיפול בו, לדאוג לשלוומו ולצרכיו של התינוק ולשמור עליו מכל משמר. פגעה מכוונת בתינוק על ידי מי שאמור לטפל בו, היא בבחינת בגידה בתינוק ובהוריו".** (שם, פ' 9).

נסיבות התקיק שבעפניינו

14. בחלקו הראשון של כתוב האישום הורשע הנאשם בלבד, בכך ששכח את הפעוט א' ברכבו. מעשה זה מצוי ברף הgewohnheit של נסיבות העבירה בה הורשע, חבלה ברשלנות והפרת חובותיו, כאחראי ונגה הסעות, כלפי הפעוט א'. הנאשם, ששימש גם בעל הגן וגם נהג הסעות, אסף, כמדי בוקר, את א' וילדים נוספים מביתם. א' הושב בכיסא בסמוך לכיסא הנהג אך נשכח ונותר ברכב C-5 4.5 שעות, כשהאטΜפרטורה בו מטפסת ועולה עד ל-53 מעלות צלסיוס. הנאשם לא ביצע ولو סריקה בסיסית ברכב לאחר שהגיע לגן והפר באופן בוטה את אחריותו כלפי הפעולות שמטופלים בಗנו וככלפי הוריהם. אך במקורה, כשהתבקש להזיז את הרכב, מספר שעوت לאחר מכן, נכנס אליו והבחן בא', כמשמעותו הבהירeli חמור, שהוא מחוסר הכרה, שמות ראש ואינו מגיב לסבירתו. הנאשם חטא במעשה המצוי ברף רשלנות חמור, חלקו בביצוע העבירה בלבד (אם כי עולה השאלה לסבבתו). הנאשם חטא במעשה המצוי ברף רשלנות חמור, חלקו בביצוע העבירה בלבד (אם כי עולה השאלה מודיע אף אחד מצוות הגן, לא הבחן בהעדתו של א' ולא התענין מול הנאשם לשלוומו), הנזק שנגרם לא' קשה ביותר, אם, חילילה, היה נותר ברכב עלול היה למצאו בו את מותו.

15. **נסיבות חלקו השני של כתוב האישום חמורות וחיריגות בגין תיקי ההתעללות.** הנאשם הכנס את א' לגן והציג בנאשמה לטפל בו, השניים היו מודעים למצבי הבריאות החמור ולכך שמצויס בסכנות חיים ועל אף זאת, לא הזעיקו עזרה רפואי, לא הביאו את א' לבית החולים ואף לא דיווחו להויר. במשך יותר משעתיים, ביצעו בו פעולות פיזיות שונות בניסיון להשיבו להכרה, וזאת מבלתי שהוא להם ידע רפואי כלשהו וכליים מקצועיים לטפל בו. אך, בין היתר, הנאשם טטלה את גופו מחוסר ההכרה, שפכה על ראשו השמות ועל גופו מים, טפהה על גבו וישבנו וסטרה לו בניסיון להעירו ללא הצלחה. בנוסף, ביחד עם מטפלת אחרת, הכנסה כפית

לפיו והפעילה לחץ על לשונו כדי לאפשר כניסה מים לגוף וזאת במספר הזדמנויות ולפרקיו זמן ניכרים. על יסוד מעשים אלו הורשעו הנאשמים בביצוע מעשי התעללות פיזית בא', בכך שמנעו ממנו טיפול רפואי מותאם וביצעו בו פעולות פיזיות מיותרות שגרמו לו כאב וסבל נוספת. הנאשמים המשיכו לטפל בא' מבלי להזעיק עזרה וכשהבחינו שמצבו אינם משתפר, התקשר הנאשם לאמו של א' ומסר לה בכחם כי בנה אינו מרגיש טוב ובהתאם לבקשתה, הסיעו לבתו.

16. בע"פ 7704/13 **מרגולין נ' מדינת ישראל** (8.2.15), נדונה בהרבה פרשה של התעללות בחסום בבית חולים פסיכיאטרי, וגדירה של עבירות התעללות בקטין או חסרי ישע. כך נפסק, בין היתר, שהתעללות יכולה להיעשות במחдел (ע"פ 4596/98 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד (2000) 168 (1) והיא אינה כוללת יסוד חיפוי מיוחד בדמות רצון להרע לקורבן (ראו בהרבה, עניין מרגולין, פ' 28, כן ראו ע"פ 405/03 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח (2004) 251-250 (4)). עוד נפסק, כי קיימים של סימנים שונים יכול ללמד על התעללות, על אף שהעדרו של אחד או כמה מהם אינם שוללים את התרחשותה. בין היתר, נקבע כי התעללות מאופיינת בجرائم סבל או נזק לקורבן ובפרט הכוחות ויחסיו הבלתי בין המטפל לקורבן חסר הישע. עוד נמננו סימנים המאפיינים התעללות טיפוסית ע"י מטפלים בחסרי ישע המאפיינית, על דרך הכלל, גם באוצריות, הטלת אימה על הקורבן, ביזוי או השפלתו, כשהשלב אין מדובר במקרה יחיד אלא בסדרת מעשים מתמשכת. כך במקרים התעללות רבים הורשעו גננות ומטפלות בתעללות ובהתאזרות לפעות חסרי ישע מתוך כוונה לגרום להם כאב וסבל, מעשים המשלבים גילוי אלימות פיזיים קשים וגילויים של אוצריות רגשית ורעה (ראו ע"פ 5986/08 **אהובה כחלון נ' מדינת ישראל**, (10.11.08); ת"פ (מח-מרכז) **מדינת ישראל נ' מעודה**, (להלאן: עניין מעודה"), ערעור שהגישה ע"פ 6123/21 מיום 9.2.22, נדחה).

17. המקרה שלפנינו ייחודי בנסיבותיו, מעשי התעללות שביצעו הנאשמים מאופיינים אمنם בפוטנציאל גרים מתנקש וכאב לקורבן, וביחסו תלות הדוקים, אך הם לא נעשו מתוך כוונה להattaץ לא' ולהעצים את סבלו אלא, לכאהה, כדי לשפר את מצבו. אלא שאין בתנאים אלו כדי להפחית במידה רבה את חומרתם. מלכתחילה, שמו הנאשמים, ובעיקר נאשם 1, את טובותם שלהם על פני טובת הקטין, כל רצונם היה להציל, בכל מחיר, את עורם ולהסתיר את מחלתו של הנאשם על חשבון שלומו ובריאותו של א' ותוך העמדתו בסיכון חיים ממש. במעשייהם האנוכיים גלו מה מידת רבבה של אטיותם לב ואדישות מקוממת כלפי הפעוט א' ומצבו הקשה. בנגדו למקרים התעללות אחרים, הנאשמים היו מודעים כל העת לכך שמעשייהם ומחדריהם עלולים לגרום למותו. אף אם נלק כברת דרך לקראותם, ונניח כי נוכחות הפאניקה שאחזה בהם, בדקות הראשונות סברו שיוכלו, באמצעות פעולות שונות, ולא ידע רפואי, לשפר את מצבו, ברי, כי תוך זמן קצר, הבינו כי אין במעשייהם תחולת. על אף זאת המשיכו ומנעו במשך זמן רב מאי טיפול רפואי וביצעו בו פעולות פיזיות שגרמו לו כאב וסבל נוספת. 136 דקומות ארוכות שנמשכו כנחת, ללא רגע קט של גילוי חמלת ואemptיה כלפי א' חסר האונים, ללא רגע אחד שבו שמו את טובותם וצריכו לפני טובותם.

18. אף בהמשך, ובמשך ימים רבים, נמנעו מלדוחה להורים ולצאות הרפואי שטיפול בא' דיווח אמת על מעשייהם. בהתנהלותם זו מנעו מא' לקבל טיפול רפואי רפואי מותאם וכן גרמו לכך שעבר בדיקות מיותרות רבות, וקיבלו תרופות שאינן מתאימות למצבו באופן שהגדיל את הכאב והסבל שנגרמו לו. הנאשם מסר דיווחים כוזבים לאם, והנאשם, שהתקשרה לאם, וזו סירה לה על מצבו הקשה של בנה ועל כך שהרופאים זקוקים לקבל מידע

נוסף כדי לאבחן את הסיבה למצבו, לא גילתה לה דבר על שארע לו. למעשה, רק לאחר שנפתחה חקירה משטרתית בתיק, מספר ימים לאחר מכן, התבגרו נסיבות האירועים. מכלול מעשייהם הפרו הנאים בזאת בוטה את החובות המוטלות עליהם ע"פ דין מכח תפוקידם. אין מדובר בהנהלות מכוערת אך אונשית כטענת ב"כ הנאים, הנאים הפרו את חובתם האנושית הבסיסית, מוסרית וחברתית, לשמר ולהגן על פועל רך בשנים וחסר אונים, שתלי בהם ואינו יכול להביע את עצמו ואת מצוקותיו, "זהו **תפקיד המחייב את העוסק בו למיומנות, נשמה-יתריה, ובעיקר אהבה וסבלנות שאין להן קץ, כי הרוי מדובר בילדים שחלקם אף טרם למדו לבטא את עצםם**" (ע"פ 5986/08 אהובה כחלון ב' מדינת ישראל, (10.11.08)).

19. הנאים הורשו שניות ביצוע בצוותא של התעללות בא' והפרת חובותיהם כאחראים עליו. כיצד, אין הביצוע בצוותא מרכיב משותפים שווים מעמד או כתוך אין בכך כדי להפחית אחריות המוטלת על מי מהם. הנאים הוא אכן הדומיננטי מביניהם, הנואשת, גירושתו, אזרחות זרה שהשתה בארץ ללא רישון, והנאים אפשר לה להתגורר ביחיד בחצר ביתו ולעבדו בגן. ניתן להתרשם, כפי שעלה מטייעוני סניגורה, כי הייתה תליה בו ומעמדה מוחלשת. הנואשת היא שביצעה את מכלול המעשים הפיזיים בפעוט א', וזאת לאחר שהנאשם הפגיר בה שתשיעו לו, כשהמתירה היא להסתיר את מחדלו שלו. עם זאת, לא ניתן לקבל את טיעוני סניגורה לפיה, נכון הסדרת מעמדה, לא הזעקה עצמה. לא ניתן כי פנתה או הפגירה בנאים או במטפליות האחרות לעשות כן. בנוסף, נמנעה מלדוחות לאם גם במועד מאוחר יותר.

20. **אשר לנזק שנגרם לא'** - כפי שהצהירה המאשימה בטיעוניה, לא ניתן היה לקבוע מהו הנזק הספרטיפי שנגרם לא' כתוצאה מעשי התעללות בו ומונעת טיפול רפואי מותאם. הקטין נפגע קשות בעת שנותר ברכב הלוחט במשך שעות רבות וכשהבחין בו הנאים, מצבו הבריאותי היה חמוץ. מעשי הנאים העצימו את הפגיעה בו ואת מידת הסבל והכאב שנגרמו לו, פוטנציאלית הנזק ממעשיהם עלול היה להוביל למותו. הנאים אף היו מודעים לכך שמעשייהם עלולים להחיש את מותו. מכלול מעשי הנאים, ביחד או לחוד, נגרם לא' נזק בלתי הפיך ונרחיב, הוא מתפקיד ברמה של תינוק, אינם מבצע פעולות עצמאיות, סובל מגיעה מוחית ועכוב התפתחותי ניכר, א' זקוק להשגחה רציפה, אינם יכולים לשבת, לעמוד או לאכול לבד, ספק אם מצבו ישתפר באופן משמעותי. נחמצ הלב ממשמעו את דברי ההורים הכאבם ולהשווות בין תמנונתו כתינוק בריא וחיכון, והסרטן, המתעד את מצבו הקשה, כיום.

21. **לאחר שבchnerתי את נסיבות המעשים, מצאתי לקבוע כי מעשי הנאים פגעו בערכיהם המוגנים ברף גבוהה.** חלקו גדול יותר, הנאים הוא שאחראי לשחת א' ברכב ולNazק שנגרם לו עקב רשלנותו, המשך התעללות בא' והפרת חובותיו כבעל גן וכadam כלפי א', בוצעו במטרה להסתיר את מעשי ולהתחמק מאחריות. חלקה של הנואשת קטן יותר, אך היא שביצעה את סדרת המעשים הפיזיים בא' וביחד עם הנאים מנעה ממנו טיפול רפואי ודיווח להורי. **פגיעה מעשה בערכיהם המוגנים היא ברף בינוני.**

מדייניות הענישה הנווגת

22. המקירה שבפניו אכן ייחודי ושונה מרבית מקרים התעללות בקטינים שנדרנו בפסקיקה, במסגרת הורשו אנסי צוות גן בסדרת מעשי תקיפה ואלימות קשה בכוונה להרע להם, רמת הענישה בגין עבירות אלו, שכיחותם,

לאבוננו, רבה, מצויה בмагמת החמורה ממשמעותית. (ראו עניין מעודה וההפניות שם; ע"פ 28/22 קזבץ' נ' מדינת ישראל, 22.7.22; ת"פ (מח-ת"א) 40999-01-21 מדינת ישראל נ' בניין, 22.12.22). ביטוי נוסף למגמת החמורה נמצא בתיקון חוק העונשין והוספת סעיף 368ג(ב) לחוק (תיקון מס' 143) הקובע עונש מזער, שלא יפחח מחמישת המعنש המרבי, בעבירות ההתעללות בקטינים במסגרת טיפולות. התיקון אינו חל על הנאים אך משקף את רצון החוק להחמיר הענישה בעבירות אלה. נסיבות מעשי הנאים בתיק שבפנינו אמנים שונות אך חמורות במידה לא פחותה, הטעמים שעומדים מאחורי מגמת החמורה בעבירות אלה, והמשקל הנכבד שיש ליתן לשיקולי הרטעה ולהוכנות נורמות התנהגות ראיות,יפים גם לעניינו. עוד הורשו הנאים בעבירה של הפרת חובה חוקה לפי סעיף 341 לחוק, עבירה שבצדה עונש בגין 3 שנות מאסר.

23. המתחמים אליהם עטרה המאשימה, במסגרת הסדר הטיעון, הולמים את נסיבות מעשי הנאים, פגיעתם בערכיהם המוגנים והקשאים הראיתיים שפורטו בטיעוני הצדדים. LOLא הקושי לקבוע את היקף הנזק שנגרם לא' כתוצאה מעשי התעללות, ראוי היה לקבוע מתחם ענישה מהמיר יותר. אשר לנאים, מצאתו לקבוע מתחם דומה לזה שהוצע ונע בין 16-42 חודשים מאסר. אשר לנאים שהורשע גם בעבירה של חבלה ברשות (הعنש לצדיה הוא שנתי מאסר), ניתן בוילו היחס ביצוע המעשים ולסיבתה לביצוע במטרה להסתיר את מחדליו. הנאים הורשו ביצוע בצוותא של עבירת התעללות, מתחמי הענישה יקבעו בהלמה לחלקם, לפיכך אני קובעת בעניינו מתחם שנע בין 28-60 חודשים מאסר. המתחמים אליהם עטרה ההגנה קלים ואינם נותנים בוילו לנסיבות המעשים והאינטרסים הציבוריים.

קביעת עונשיהם של הנאים בתחום המתחם

24. הנאשם יליד 1953, לא עבר פלילי. לנאים שני ילדים משותפים, בנם שהוא חולה במחלה סכיזופרנית מת בכל צער. הנאשם נשוי בשנית ופועל ביחיד עם אשתו את גן הילדים במשך 16 שנים. מנע/1, מכתב מאות 20 הורים של ילדי גן, עולה הערכה ושביעות רצון מתקודו. הנאשם הודה במינויו לו והביע צער על מעשי. התסקרי שהתקבל בעניינו אינם חיובי, תחילת התקשה הנאשם להעמיק בבחינות התנהלותו ולהכיר בתוצאות מעשי, התיחס לעצמו כקרוב והתמקד במחירים שמשלם, ללא שגילה אמפתיה לא' והורי. בהמשך, חלה התקדמות בתבונה שגילה ובஅחריות שנטל. שירות המבחן התרשם שמאופיין בדףו מניפולציה והסתירה, וסביר שיש לגוזר עליו ענישה מוחשית. מעשיו של הנאשם מטילים צל כבד על דפוסי אישיותו ומתקוררו, כמו מעשיו, התנהלותו מלמדת על כשל מוסרי וערבי עמוק, הנאשם לא פעל לצמצם את נזקיו ומתסקרו, כמו מעשיו, ניכר שמדובר במחירים שמשלם ופחות בצריכי סביבתו. הנאשם עשה מאמץ, חרף מצבו הכלכלי הקשה, להפקיד חלק מהophysical לטובת א' ומשפחתו.

25. הנואמת, אף היא ילידת 1953, אזרחית רוסיה, עלתה לארץ עם בנם החולה וסעה אותו עד יום מותו. הנואמת לא הצליחה להסדיר את מעמדה בארץ ועבדה והתגוררה ביחידת דיור בחצר ביתו של הנאשם, שלא קיבלה זכויות סוציאליות. אין מדובר באשה המאפשרת בדףו אלימים או מניפולטיביים וניתן להאמין כי לפחות חלק מעשייה סבירה שתוכל לסייע לא'. הנואמת נטלה אחריות מלאה על מעשה והייתה עצורה

חדשניים במסגרת התקן. אף היא הפקידה את סכום הפיצוי המוסכם.

26. לאחר שבחןתי את כלל השיקולים, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלק התיכון של המתחם אך לא בתחוםו. לא ניתן להתעלם מהאמור בתסouro שנערכ לבקשת ההגנה, גם אם הסדר הטיעון לא היה תלוי בהמלצתו. את הנאשמה אמך ברף התיכון של המתחם.

פיצוי

27. דומה שאין סכום כספי שיוכל להלום את מידת הנזק שנגרם לא' והמעילה הקשה באמון הוריו. א' סובל מפגעות קוגניטיביות ופיזיות נרחבות, שהוא בגין שיקומי והואו מקדשים את כל עיתותיהם לטיפול בו. מדברי ההורם עולה קושי אמיתי לשלב בין פרנסת המשפחה לטיפול בא', הסיעו שהם מקבלים מגורי רוחה אינם רבים. כידוע, גובה פיצוי נקבע במנותק מצבו הכלכלי של הנאשם אלא שבענינו, שני הנאים, בדgesch על הנאשמה מצויים במצב כלכלי קשה. לפיכך, אשית עליהם פיצוי מיידי שייהי בו כדי לסייע ולו במעט למשחתו של א'. זהו המקום להעיר, כי לא הובהר מדוע א' ומשחתו אינם זכאים לסייע כספי גדול יותר מרשות הרוחה ומדווע מימון הגן השיקומי שבו שולב א' מוטל על כתפי הוריו. חזקה על רשות הרוחה המטפלות בא' ומשחתו שידאגו לספק להם חבילת תמייה וסייע, לרבות עזרה בטיפול בא', כדי להקל עליהם.

לפיכך, אני גוזרת על הנאים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

- א. מאסר בן 32 חודשים בגין ימי מעצרו 25.11.20-9.2.21.
- ב. מאסר על תנאי בן 8 חודשים שלא יעבור את אחת העבירות בהן הורשע או כל עבירה אלימה אחרת כלפי קטינים במשך 3 שנים מיום שחרורו.
- ג. פיצוי להורי הפעוט א' בסך 75,000 ₪ בקיוז סך 5,000 ₪ שהופקו בהליך מ"ת 20-12-1992. הפיצוי ב-20 תשלום שווים ורצופים החל מיום 1.5.23.
- ד. הנאשם יתיצב לתחילת ריצוי מאסרו ביום 16.4.23 עד השעה 10:00 בביב"ר "ניצן". להבטחת התיצבותו תעמודנה הערבויות בתקן המ"ת. ההפקדה בהליך זה תועבר לטובת הפיצוי.

נאשם 2:

- א. מאסר בן 16 חודשים בגין ימי מעצרה 25.11.20-2.2.21.
- ב. מאסר על תנאי בן 8 חודשים שלא תעבור את אחת העבירות בהן הורשע או כל עבירה אלימה אחרת כלפי קטינים במשך 3 שנים מיום שחרורה.
- ג. פיצוי בסך 25,000 ₪. בקיוז הפיצוי ששולם וב-20 תשלום שווים ורצופים החל מיום 1.5.23.

ד. הנאשמת תתיצב לראיון מסר ביום 16.4.23 עד השעה 10:00 בבית הסוהר נווה תרצה. להבטחת
התיצבותה תעמודנה הערבויות בהליך המ"ת.

עוטק מהחלטתי יועבר לשירות המבחן

זכות ערעור כדין

ניתן היום, ו' אדר תשפ"ג, 27 פברואר 2023, במעמד הצדדים.